

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 23To/2/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010505  
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2017  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3816010505.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. marca 2017 prejednal odvolanie obžalovaného

Y. O.

nar. X.XX.XXXX v X. nad X., trvale bytom X. B. X., K B.. XXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/127/2016-165 zo dňa 21.11.2016 a takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

### o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/127/2016-165 zo dňa 21.11..2016 bol obžalovaný Y. O. uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. pretože v presne nezistených dňoch v období od 29. augusta 2015 do 18. septembra XXXX v G. S. S. číslo XXX/X, X., okres L., opakovane požadoval od poškodeného W. J., nar. XX.XX.XXXX, aby mu odovzdal jedlo pod hrozbou, že ak tak neurobí, tak ho zbije, zabije a urobí z neho placku, taktiež ho následne po odovzdaní jedla fackoval a kopal, v dôsledku čoho mu poškodený zo strachu viackrát dal svoje jedlo, pričom obžalovaný vedel, že W. J. ešte nemal XX rokov.

Bol za to odsúdený podľa § 189 ods.2 Trestného zákona, § 42 ods.1 Trestného zákona, § 41 ods.2 Trestného zákona, § 117 ods.1 Trestného zákona, § 38 ods.5 Trestného zákona, § 38 ods.4 Trestného zákona, § 37 písm. h), m) Trestného zákona k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky. Podľa § 48 ods.2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Trestného zákona súd zároveň zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu v Bánovciach nad Bebravou, sp. zn. 1T 9/2016 zo dňa 30.03.2016, právoplatný dňa 30.03.2016, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote bol napadnutý odvolaním obžalovaného. Odvolanie smerovalo proti výroku o vine. Obžalovaný popiera, že by poškodenému bral jedlo, ani sa mu nevyhrážal, ani mu neublížoval. Namietá výpovede poškodeného J., ako aj svedka R., pretože tieto nemožno brať ako vierohodné, nakoľko v jednotlivých výpovediach nevypovedali rovnako a výpovede trpeli rozporami. Na druhej strane poukazuje na výpovede ďalších svedkov - zamestnancov G., ktorí uviedli, že poškodený sa im v žiadnom smere nestážoval na správanie sa obžalovaného. Je toho názoru, že by bolo potrebné z hľadiska preverenia vierohodnosti výpovedí poškodeného vyžiadať si na tohto hodnotenie z reedukačného centra a tiež vyšetriť jeho duševný stav, či nemá sklony ku konfabulácii.

Poukazuje na rozsudok Okresného súdu Košice I, na základe ktorého bol poškodený umiestnený aj na psychiatrickom oddelení v Košiciach a je charakterizovaný ako osoba s poruchami správania, ktorá chce zo svojho konania len ťažiť. Žiadal, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa s tým, aby bol spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní poukázala na správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku a odvolanie obžalovaného navrhla podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa §317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V rámci preskúmania súdom prvého stupňa zisteného a ustáleného skutkového stavu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje. Obžalovaného z predmetného skutku jednoznačne usvedčujú poškodený W. J. a svedok I. R.. Ich jednotlivé výpovede mali síce drobné rozpory, avšak podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné predovšetkým zohľadniť mentálnu vyspelosť týchto osôb a s prihliadnutím na tento fakt sú ich výpovede zodpovedajúce ich mentálnej úrovni. Odvolací súd preto nepovažuje za potrebné nariadiť, resp. vykonať u poškodeného W. J. skúmanie duševného stavu tak, ako sa toho domáhal obžalovaný svojím odvolaním. Napokon na podporu jeho výpovede je potrebné poukázať aj na okolnosti prípadu, kedy poškodený v dôsledku konania obžalovaného ušiel z reedukačného centra, ale nepotuloval sa, išiel na železničnú stanicu v S. kde pracovníčku tejto železničnej stanice požiadal o privolanie príslušníkov polície. V prvotných oznámeniach týmto podrobne popísal dôvod svojho úteku. Pokiaľ sa teda týka výroku o vine, v tomto smere odvolací súd zo strany súdu prvého stupňa nezistil žiadne pochybenie, plne si osvojil jeho závery vyplývajúce z odôvodnenia napadnutého rozsudku a odvolacím námietkam obžalovaného prisvedčiť nemohol.

Ani po preskúmaní výroku o treste nezistil odvolací súd zo strany súdu prvého stupňa žiadne pochybenie. Súd prvého stupňa po zohľadnení všetkých okolností majúcich vplyv na ukladanie trestu a dodržaním základných zásad pre ukladanie trestu, vyplývajúcich z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody, ktorý aj odvolací súd považuje za zákonný a správny a potrebný k tomu, aby bol splnený jeho účel.

Z takto uvedených dôvodov preto odvolací súd nepovažoval odvolanie obžalovaného za dôvodné a toto potom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.